

[Bernhard Baunsgaard]

pågældende møder op til afsoning på de tider, hvor andre har fri.

Endelig vil jeg gerne fremhæve pkt. 5 angående antallet af fængselspladser. Jeg har tidligere været med til at anbefale, at vi udvidede det, og det gjorde jeg i den situation, hvor der var et meget stort antal mennesker, som ventede på at komme til at afsone deres straf, og hvor jeg fandt, det var umenneskeligt ikke at give dem mulighed for at få gjort op med samfundet ved at komme ind og afsone.

Men jeg vil gerne ved denne lejlighed minde om den teori, der er om antallet af fængselspladser, nemlig at det til enhver tid vil være sådan, at det til rådighed værende antal pladser udnyttes af domstolene. Jeg tror, det ville være godt, om vi tog en lang og grundig debat netop om dette punkt og fik undersøgt, om vi ikke kan sige til de danske domstole, at de love, vi vedtager herinde, er rammeløse forstået på den måde, at man kan gå op til så og så høj en straf, men understregede over for domstolene, at de samtidig skulle tage hensyn til, at folk kunne komme på plads i fængslerne, og det ikke kunne hjælpe noget, at de idømte dem fængselsstraffe, hvis der ikke var plads i fængslerne.

Jeg tænker igen her på berigelsesforbrydelser, og fordi nogle af folketingets medlemmer andetsteds har misforstået, hvad jeg har sagt om det, understreger jeg, at vi efter min mening burde nedsætte straffene for berigelsesforbrydelser, også i betragtning af, at man ikke bliver bedre af at blive puttet i fængsel, og at det generalpræventive ikke er det, at man kommer i fængsel, men det, at man opdages. Til gengæld kunne man for min skyld, som jeg nævnte, godt optrappe straffene for naturødelæggelser.

Jeg har flere bemærkninger, men dem vil jeg fremsætte i udvalget.

Birgith Mogensen (CD):

For en uges tid siden behandlede vi SFs forslag til oprettelse af en opsøgende ungdomsrådgivningsvirksomhed. I dette forslags bemærkninger siges, som sandt er, at ungdomskriminaliteten vokser, men derefter følger denne mærkværdige sætning: »mens vi også kriminaliserer stadig flere af de unges handlinger.« Ja, det er en fantastisk udtalelse. Hvis der havde stået, at nogle venstreori-

enterede partier direkte eller indirekte havde skabt og/eller opmuntret nogle unge mennesker til at begå nogle nye former for kriminalitet, havde SF ramt sandheden. BZ-aktioner, forårskonfliktovertrædelser af grov karakter, bl.a. afbrydelse af varmetilførsel til syge og gamle i Aalborg, samt SFs hr. Ole Henriksens ivrige deltagelse i afspærring af Christiansborg er et lille udpluk af de nye kriminalitetsbegreber, som SF kalder at kriminalisere stadig flere af de unges handlinger.

Jeg beder det høje ting bemærke, at det er det folketingsparti, som nu ønsker en kriminalpolitisk reform, som bl.a. skal tage positive hensyn til de venstreorienteredes mere eller mindre accepterede ballademagere.

Bortset fra hos ganske få radikale og socialdemokratiske folketingsmedlemmer tror jeg ikke på, at beslutningsforslag nr. B 43 kan få accept her i salen. At lade forslaget gå til udvalgsbehandling vil være spild af retsudvalgets tid.

Hvis min dømmekraft var sat ud af funktion, ville jeg uden tvivl kritisere dette SF-forslag punkt for punkt, men det er den ikke, og derfor vil jeg glide let hen over SFs ideer om, hvordan de ønsker at visse forbrydelser skal kunne betale sig.

Jeg vil hellere tale om, hvordan man kan stoppe den kolossalt voksende kriminalitet, der er tre-firdoblet i en tid, hvor man netop har liberaliseret straf- og afsoningsforhold.

Fra 1964 til 1985 er antallet af registrerede kriminalitetsanmeldelser tredoblet. I 1984 blev der registreret ca. 450.000 overtrædelser af straffeloven. Dertil kommer et stort antal ikke-anmeldte lovovertrædelser. De sidste ti år er antallet af voldstilfælde steget fra 3.000 til 6.000 om året. I samme periode, fra 1974 til 1984, er hærværkstilfældene omtrent femdoblet osv.

Den store liberalisering af straffetid og strafafsoningsforanstaltninger, samfundstjeneste osv. inden for de sidste 15-20 år har altså netop skabt en enorm forøgelse af alle former for kriminalitet, og nu ønsker SF minsandten en merliberalisering, der slår alle tidligere rekorder. Hvis SF spørger sig selv om, hvorfor ca. 80 pct. af de straffede atter vender tilbage til fængslerne, må selv SF vel overveje, om de nu praktiserede straffetider og afsoningsforhold virker præventivt nok.

Af hensyn til lovlydige borgere i dette land bør en ny kriminalpolitisk reform inde-